

[Finansministeren]

Før finanslovsforslag for 1986 er udgifter til underhold af asylansøgere ikke opgjort særskilt i anmærkningerne til finanslovene. I spørgsmålet bedes om oplysninger vedrørende udgifter til asylansøgere fra 1980 til og med 1992. Med henblik på at give et udtømmende og sammenligneligt billede af udviklingen i udgifter til asylansøgere i hele perioden har Finansministeriet rettet henvendelse til Justitsministeriet for at indhente bidrag til besvarelse af spørgsmålet. Jeg vil vende tilbage, så snart bidrag fra Justitsministeriet foreligger.

Spm. nr. S 403

Til *socialministeren* (20/1 92) af:

Lis Noer Holmberg (CD):

»Hvad vil ministeren gøre for at forhindre, at kommunerne opsiger overenskomsterne med velfungerende selvejende institutioner (plejehjem) og en deraf følgende tvangsforflyttelse af beboerne imod deres vilje?«

Begrundelse

I flere tilfælde ligger der ingen egentlige besparelser i at opsiges overenskomster med selvejende institutioner, og jeg mener ikke, at der ifølge bostandslovens § 83 og lejelovens kapitel 13 er lov hjemmel for en sådan handling.

Det virker også helt urimeligt at rive beboerne ud af deres hjem og en tryk hverdag på grund af kommunalpolitikernes uvidenhed om det pågældende steds kvaliteter og troen på besparelser, som alligevel ikke – ved omplacering af beboerne – kan findes.

Svar (24/1 92):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Efter bostandsloven er det kommunalbestyrelsen, der er forpligtet til at sørge for de døgn-tilbud for ældre, der er behov for i lokalområdet. Derfor er det også kommunalbestyrelsens afgørelse, om der skal nedlægges plejehjemspladser inden for dens område. Dette gælder, uanset om det er kommunale plejehjem eller plejehjem, som kommunen har overenskommet med. Det har jeg som minister ingen indflydelse på, men jeg forstår godt, at det er trist især for beboerne, når der sker institutionslukninger.

Jeg er ikke tilhænger af øget statslig styring af kommunernes opgaver. Vi skal holde fast i princippet om, at kompetence og ansvar for opgavernes løsning skal ligge så tæt ved borgerne som muligt. Dette gælder også i spørgsmålet om boligpolitikken, som jeg anser plejehjemmene som en del af.

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren mener, at der ikke ifølge bostandslovens § 83 og lejelovens kapitel XIII er hjemmel til kommunernes opsigelse af overenskomster og tvangsforflyttelse af beboere.

Hertil kan jeg sige, at efter bostandslovens § 83, stk. 2, har beboerne retsbeskyttelse mod uønsket fraflytning, medmindre opholdet på forhånd er tidsbestemt eller der foreligger specielle situationer. Bestemmelsen henviser til de opsigelsesgrunde, der findes i lejelovens kapitel XIII. Det betyder, at krav på fraflytning kan gennemføres, bl.a. hvis ejendommen udvikles som plejehjem, nedrives eller ombygges. Det er imidlertid i disse tilfælde kommunens forpligtelse at anvise en anden bolig, der kan opfylde beboerens behov.

Det fremgår endvidere af begrundelsen, at sådanne nedlæggelser ikke medfører besparelser. Besparelser behøver ikke at være den væsentligste grund til omlægninger, selv om ressourcebetragtninger også må indgå i kommunernes overvejelser om den service, der stilles til rådighed for de ældre. Det kan være et led i en omlægning af kommunernes ældrepolitik. Udviklingen på ældreområdet er i de seneste år gået i retning af at skabe mere varierede tilbud til de ældre.

Spm. nr. S 404

Til *indenrigsministeren* (17/1 92) af:

Ole Vagn Christensen (S):

»Vil ministeren med udgangspunkt i nedenstående variabel nr. 1, 2, 3, 4 og 5 fra Indenrigsministeriets kommunale nøgletal for 1991 udarbejde tabeller over de 25 kommuner, der har de højeste, og de 25 kommuner, der har de laveste værdier for de enkelte variabler?«

Begrundelse

Tabellerne udarbejdes med udgangspunkt i følgende variabler fra Indenrigsministeriets kommunale nøgletal for 1991: